

İt Kılı Postal Bağı

– F.Ç.Kabadayı · 24 Aralık 2015

Bu deymi hiç duymuş muydunuz? Babamın en çok kullandığı deyimlerden biridir. ‘Boş iş’ anlamına gelir. Ben televizyon seyretmeyi bırakalı çok olmadı. Ama iyi oldu.

Eskiden her gün bir diziyi takip ettiğimi düşündükçe şaşkınlıktan küçük dilimi yutasım, pişmanlıktan başımı duvarlara vurasım geliyor. “Aman Allah’ım ben bu eziyeti kendime nasıl yapmışım?” diyorum.

Düşünsenize, bir dizi, reklamıyla özetiyle yaklaşık iki saat... Bu haftada on dört saat eder, ayını yılını hiç hesap etmeye lüzum yok, sizce bu süre kısa mı?

Sizi bilmem ama benim zamanım kıymetlidir. Satılıyor olsa gücüm yettiğince alırdım inanın. Kimi insanlar elli kuruşun hesabını yapar ya, ben yarım saatin hatta on dakikanın hesabını yaparım. “Saniyenin kıymetini boksörler bilirmiş.” diye hatırlıyorum, insan yaş ilerledikçe boşa geçen günlerine, yıllarına daha çok hayıflanıyor doğrusu.

Uzun zamandır “Bizim zamanımızda...” diye başlayan cümleleri yolun yarısını çoktan geçmiş olan ben de kuruyorum. O zamanlar sadece bir kanal vardı, gece on iki oldu mu İstiklal Marşı okunur, kanal kapanırdı. “Televizyonunuzu kapatmayı unutmayınız” yazısına kadar beklerdik, derdimiz neyse... Babam bize kızardı, “Akşam yatmayı bilmez sabah kalkmayı bilmezsiniz, bunların biri biter biri başlar, it kılı postal bağı...” Şimdi yüzlerce kanal, yüzlerce film, sinema, birbirinden ürkütücü yarışmalar, dedikodu programları, evlendireceğiz diyerek milleti perişan eden programlar, diziler... Ve hepsi daha çok izlenebilmek için yarış halindedir. Sizce kim kazanacak? Seyirci mi?

Belli başlı Kültür programları dışında TV karşısında vakit kaybetmiyorum. Onları da plan program dâhilinde izlerim. Çünkü bahsettiğim ve şükürler olsun izlemediğim o programlar izlerken cazip gelebiliyor ama kapattıktan sonra her şey bitiyor, hiçbir öğreticiliği yok. Ekran karşısında insan yoruluyor, başı ağrıyor, kafası karışıyor, en kolay alışılan tembelliğe alışıyor.

Hele misafirliğe gittiğinizde televizyon açıksa yandınız, muhabbete nokta koymanın ilk yolu budur. Bakılmasa bile boş bir gürültü, ekran kirliliği... Zaten misafirlerle seyredilebilecek olan aile programları da kalmadı. Mutaassıp bir birey iseniz belli başlı kanallar dışında reklamlar bile günaha sokan cinsten.

İnternet ve sosyal paylaşım siteleri hayatımıza girdiğinden beri televizyon izleme azalsa da pek değişiklik olmadı. Yine vaktini boşuna harcayan gençlik... İt kılı postal bağı meseleler... Kitap okumanın zevkine varamamış çığ gibi büyüyen bir kesim... Şimdilerde çok okuyup az uyumaya, az konuşup çok

dinlemeye öyle alıştım ki değer verdiğim insanlar da öyle yapsın istiyorum.

Yanlış anlaşılmasın ben size “televizyon seyretmeyin” demiyorum nasıl ki yemek için her şeyin fazlası zehirdir derler ya alışkanlıklar için de öyle... Her şeyin fazlası koliklidir. Televizyonkolik, internetkolik, gezmekolik olmayın. Hepsini kararında yapın. Çocuklarınıza iyi örnek olun. Anne baba olmanın akşamları elinde kumanda ile oturmak olduğunu zannetmesinler.

“Zaman ne çabuk geçiyor?” dediğimizin üzerinden ne kadar zaman geçmiş farkında mısınız? Hep derler; boş zaman yoktur boşa geçen zaman vardır.

Şu soruyu da sormadan edemeyeceğim; bir gün içinde kendi kendinizle ne kadar baş başa kalıyorsunuz? Stresten arınmanın insanın kendisiyle baş başa kalmasıyla başladığını biliyor musunuz?

Zamanın kıymetini bilmek ile ilgili hem Kur'an-ı Kerim ayetleriyle hem de Hadis'i Şeriflerde ikaz edilmedik mi? Resûlullah (s.a.v) buyurmuştur ki: “Ecelini altmış yaşına kadar uzattığı kimselerden Cenabı-ı Hakk, her çeşit özür ve bahaneyi kaldırmıştır.

Ne diyelim...

Vay halimize...